

Arrest

nr. 293 982 van 8 september 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van adjunct-commissaris van 9 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 11 november 2020, diende op 24 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoekers vingerafdrukken werd afgenomen op 13 en 25 februari 2020 in Italië (Eurodac).

1.3. Op 22 januari 2022 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten daar Italië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.4. Op 9 maart 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 14 maart 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 27 januari 2023 van 08.50 uur tot 12.30 uur op de zetel van het CGVS. Het persoonlijk onderhoud werd in het Pidgin Engels gevoerd met hulp van een tolk.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken. U werd geboren op [...] november 2001 in Uromi en woonde tot aan uw vertrek uit Nigeria in Benin City. U behoort tot de etnische groep Ijaw en bent praktiserend christen. U woonde in Nigeria samen met uw moeder. Uw broer ging naar de universiteit een woonde niet bij jullie in.

In 2016 kreeg uw moeder telefoon van uw broer. Uw broer vertelde uw moeder dat hij bij een sekte betrokken was en deze sekte had iemand vermoord. De familie van het slachtoffer was op zoek naar de daders maar indien ze de daders niet vonden zouden ze op zoek gaan naar de familie van de daders. Hierdoor waren u en uw moeder dus in gevaar. Jullie besloten te vluchten naar Abuja, maar uw moeder kreeg opnieuw telefoon van uw broer met de boodschap dat ze informatie over jullie verblijf hadden gevonden en jullie ook in Abuja niet veilig waren. Toen besloot uw moeder dat jullie het land uit moesten vluchten. U heeft geen nieuws meer van uw broer sinds 2017.

In februari 2017 verliet u Nigeria en reisde naar Libië. Uw moeder overleed in een auto-ongeluk in de Libische woestijn in 2017. U verbleef drie jaar in Libië. In 2020 reisde u verder naar Italië en deed er een verzoek om internationale bescherming op 25 februari 2020. U rondde de procedure echter niet af. U reisde verder via Frankrijk en Luxemburg naar België. Op 12 november 2020 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming. In België kreeg u in 2022 een relatie met een Nigeriaanse vrouw, F. genaamd. U plant met haar te trouwen. In november 2022 werd jullie dochter F. geboren.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u er niet bent in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 aannemelijk te maken. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaart u aanvankelijk dat u in Nigeria in gevaar zou zijn omwille van het feit dat uw broer naar school werd gestuurd door uw moeder, maar hier eigenlijk te weinig geld voor was. Uw broer zou dan op een dag benaderd zijn door iemand die hem geld bood om een persoon te vermoorden. Uw broer ging hierop in omdat hij met het geld zijn school zou kunnen afmaken. Hierdoor zat de baas van u en uw moeder achter jullie aan en wilde hij u en uw moeder verdrijven. Hierdoor besliste uw moeder dat u samen met haar moest vluchten (vragenlijst CGVS dd. 29.07.2021, punt 5). Echter verklaart u op het CGVS dat uw broer betrokken was bij een sekte die iemand vermoordde, maar u weet niet juist wie. Uw broer belde naar uw moeder en vertelde haar dat de familie van de daders gezocht werden door de familie van het slachtoffer. Hierdoor moesten u en uw moeder vluchten uit Nigeria (NPO dd. 27.01.2022, p. 10). Wanneer er gevraagd wordt waarom u ten eerste bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaart dat uw broer eigenhandig iemand vermoordde repliceert u dat u bij de DVZ ook verklaarde dat uw broer gewoon bij een groep hoorde die iemand vermoordde (NPO dd. 27.01.2023, p. 12).

Wanneer u werd gevraagd waarom u bij de DVZ verklaart dat de baas van u en uw moeder achter jullie aanzat – en niet de familie van het slachtoffer – repliceert u met 'ik heb dat niet gezegd'. Deze antwoorden zijn geen afdoende verklaringen om de fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS recht te zetten. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er dan ook nog maar weinig geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de problemen waardoor u zelf uit Nigeria bent gevlucht dermate beperkt is dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit gehaald wordt. Zo heeft u geen enkel idee bij welke sekte uw broer betrokken was of sinds wanneer hij hierbij betrokken was. U kent geen enkel ander lid van de sekte waarbij uw broer hoorde. U weet verder ook niet wie er juist de moord pleegde, wie er juist vermoord werd, waarom deze persoon vermoord werd en wanneer de moord gebeurde. U weet enkel dat de familie van degene die werd vermoord veel geld heeft (NPO dd. 27.01.2023, p. 12, 13). Gezien het belang hiervan kan minstens verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van of dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over de familie van het slachtoffer, waarvan u verklaart dat ze u willen vermoorden.

Daarbij kan eveneens worden opgemerkt dat alle informatie die u heeft over de moord en de gevolgen hiervan komt van uw broer die naar uw moeder belde, en uw moeder die het tegen u doorvertelde. U verklaart dat u zelf nooit iets te maken had met de familie van het slachtoffer (NPO dd. 27.01.2023, p. 16-17). U verklaart dat de familie van het slachtoffer tegen de politie heeft gezegd dat ze de familie van de daders zouden zoeken indien ze de daders zelf niet vonden. Wanneer er gevraagd wordt hoe u dit weet repliceert u dat uw moeder dit zei. Vervolgens wordt gevraagd hoe uw moeder dit wist en hierop repliceert u dat uw broer het tegen uw moeder zei aan de telefoon. Vervolgens wordt gevraagd hoe uw broer dit wist en repliceert u dat ze hem misschien hebben gebeld, maar dat u het eigenlijk niet weet (NPO dd. 27.01.2023, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt dus dat uw problemen in Nigeria enkel en alleen gebaseerd zijn op speculatie, en u nooit direct werd bedreigd. Hierdoor komt uw asielrelaas dermate weinig doorleefd en bijgevolg uiterst ongeloofwaardig over.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende beginselen en bepalingen:

- Artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Het redelijkheidsbeginsel;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel;
- De motiveringsplicht.

Verzoeker volhardt vooreerst in zijn verklaringen dat hij Nigeria diende te verlaten vanwege de handelingen van zijn broer, die bij een sekte zat.

Voorts wijst verzoeker op de algemene onveiligheid in Nigeria en verwijst naar de onrust omtrent de verkiezingen.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift de vrees die hij ervaart vanwege de moord die zijn broer heeft gepleegd, en meent dat hij nergens in Nigeria veilig zal zijn.

Verder stelt verzoeker dat hij niet kan rekenen op enige bescherming door de Nigeriaanse overheid. Verzoeker verwijst hierbij ook naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken.

Tot slot stelt verzoeker dat de bestreden beslissing de subsidiaire bescherming weigert zonder hieromtrent op afdoende wijze te motiveren. Dit terwijl verzoeker wel degelijk de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift een stuk "*Recent geweld in Nigeria.*"

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker opgeworpen vrees daar hij manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn vluchtmotieven (i), hij geen gedetailleerde informatie kan verschaffen over feiten die aanleiding gaven tot zijn vertrek (ii) en verzoeker zelf op generlei wijze werd geconfronteerd met enige vorm van vervolging (iii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze pertinente vaststellingen door louter te volharden in zijn verklaringen.

De Raad stelt immers vast dat verzoeker louter volhardt in zijn reeds afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, maar gaat hierbij voorbij aan de concrete motieven die de bestreden beslissing onderbouwen en expliciteren waarom er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten zoals voorgehouden door verzoeker. Hij voert geen enkel inhoudelijk verweer tegen de voormelde motieven. Gezien de motieven van de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Verzoekers verwijzing naar de algemene onveiligheid, zonder deze op enige manier aan zijn eigen persoon te verbinden, betekent geenszins dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging speelt.

De motivering van de bestreden beslissing is correct, pertinent en wordt integraal overgenomen door de Raad:

“Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaart u aanvankelijk dat u in Nigeria in gevaar zou zijn omwille van het feit dat uw broer naar school werd gestuurd door uw moeder, maar hier eigenlijk te weinig geld voor was. Uw broer zou dan op een dag benaderd zijn door iemand die hem geld bood om een persoon te vermoorden. Uw broer ging hierop in omdat hij met het geld zijn school zou kunnen afmaken. Hierdoor zat de baas van u en uw moeder achter jullie aan en wilde hij u en uw moeder verdrijven. Hierdoor besliste uw moeder dat u samen met haar moest vluchten (vragenlijst CGVS dd. 29.07.2021, punt 5). Echter verklaart u op het CGVS dat uw broer betrokken was bij een sekte die iemand vermoordde, maar u weet niet juist wie. Uw broer belde naar uw moeder en vertelde haar dat de familie van de daders gezocht werden door de familie van het slachtoffer. Hierdoor moesten u en uw moeder vluchten uit Nigeria (NPO dd. 27.01.2022, p. 10). Wanneer er gevraagd wordt waarom u ten eerste bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaart dat uw broer eigenhandig iemand vermoordde repliceert u dat u bij de DVZ ook verklaarde dat uw broer gewoon bij een groep hoorde die iemand vermoordde (NPO dd. 27.01.2023, p. 12). Wanneer u werd gevraagd waarom u bij de DVZ verklaart dat de baas van u en uw moeder achter jullie aanzat – en niet de familie van het slachtoffer – repliceert u met ‘ik heb dat niet gezegd’. Deze antwoorden zijn geen afdoende verklaringen om de fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS recht te zetten. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er dan ook nog maar weinig geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de problemen waardoor u zelf uit Nigeria bent gevlucht dermate beperkt is dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit gehaald wordt. Zo heeft u geen enkel idee bij welke sekte uw broer betrokken was of sinds wanneer hij hierbij betrokken was. U kent geen enkel ander lid van de sekte waarbij uw broer hoorde. U weet verder ook niet wie er juist de moord pleegde, wie er juist vermoord werd, waarom deze persoon vermoord werd en wanneer de moord gebeurde. U weet enkel dat de familie van degene die werd vermoord veel geld heeft (NPO dd. 27.01.2023, p. 12, 13). Gezien het belang hiervan kan minstens verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van of dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over de familie van het slachtoffer, waarvan u verklaart dat ze u willen vermoorden.

Daarbij kan eveneens worden opgemerkt dat alle informatie die u heeft over de moord en de gevolgen hiervan komt van uw broer die naar uw moeder belde, en uw moeder die het tegen u doorvertelde. U verklaart dat u zelf nooit iets te maken had met de familie van het slachtoffer (NPO dd. 27.01.2023, p. 16-17). U verklaart dat de familie van het slachtoffer tegen de politie heeft gezegd dat ze de familie van de ouders zouden zoeken indien ze de ouders zelf niet vonden. Wanneer er gevraagd wordt hoe u dit weet repliceert u dat uw moeder dit zei. Vervolgens wordt gevraagd hoe uw moeder dit wist en hierop repliceert u dat uw broer het tegen uw moeder zei aan de telefoon. Vervolgens wordt gevraagd hoe uw broer dit wist en repliceert u dat ze hem misschien hebben gebeld, maar dat u het eigenlijk niet weet (NPO dd. 27.01.2023, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt dus dat uw problemen in Nigeria enkel en alleen gebaseerd zijn op speculatie, en u nooit direct werd bedreigd. Hierdoor komt uw asielrelaas dermate weinig doorleefd en bijgevolg uiterst ongeloofwaardig over."

Een verwijzing naar een gebrek aan overheidsbescherming is niet dienstig daar er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker opgeworpen vervolging.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Het verweer dat er geen onderzoek werd gedaan naar verzoekers nood aan subsidiaire bescherming is dan ook niet dienstig daar in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt gemotiveerd over verzoekers nood aan subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Edo State in Nigeria.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP